

Oh ar - mas Ju - mal, a - vi - ta ja kee - la ras - ket
 mis pa - tu pä - rast lõp - ma - ta meil kõi - gi - le peaks

nuht - lust ka,
 tu - le - ma! Meid hoi - a sõ - ja, tu - le

eest ja tõ - ve, kal - li a - ja eest!

2. Süüalused küll oleme
 ja halastust nüüd palume.
 Kui õiget palka tahad Sa
 meil meie töö eest tasuda,
 siis läheks hukka ilmamaa
 ja inimeste sugu ka.
3. Patt on meid rikkund kurjasti
 ja kurat vaevab raskesti,
 ilm, meie liha, veri ka
 meid ikka võtavad kiusata.
 Sest vaeva, valu tunneme,
 Su armust abi otsime.
4. Oh Poja peale mõtle Sa
 ja Tema haavu mäleta,
 kes saatnud oma surmaga
 meil armuvara otsata!
 Ta peale meie loodame,
 Ta armust õndsust ootame.

Paralleelviis: "Oh Isa taevariigi sees".

Viis: "Kindelein" (Das Neugeborne Kindelein)
 Melchior Vulpius, arvatavasti 1560-1615.
 Sõnad: Martin Möller, 1547-1606.